

TƏRCÜMƏ SƏNƏTİNİN MƏDƏNİYYƏTLƏRƏRASI ƏLAQƏLƏNDİRMƏDƏ YERİ VƏ ROLU

Xarici dili öyrənənlər dilin hansı mədəni kontekstdə işləndiyini öyrənmədən həmin dil mənimsənilmiş hesab oluna bilməz. Bəzi dilçilərin iddia etdiyi kimi, xarici dilin öyrənilməsi ilk növbədə qrammatik bacarıq, kommunikativ vərdişlər, dil bazası, mədəni anlama və s. kimi vərdişlərin olmasını tələb edir. Xarici dili öyrənmək yalnız müəyyən sintaktik strukturu olan cümlələri ifadə etmək üçün lüğət bazası toplamaq deyil, həm də müəyyən mədəni elementlərin mübadiləsini həyata keçirmək deməkdir. Dil və mədəniyyətin qarşılıqlı əlaqəsi linqvokulturologiya məkanda iki prosesi istiqamətləndirir: dil mədəniyyətin ən yüksək formasıdır, dil mədəniyyət nüvəsi üzərində qurulur. Mədəniyyətlərərsası əlaqələrin inkişafı və güclənməsində tərcümə sənətini mühüm rola malikdir. Məqalədə mədəniyyətlərərsası əlaqələrdə tərcümə sənətinin yeri və rolundan bəhs edilmişdir.

Açar sözlər: *dil, mədəniyyət, hədəf, təhsil, vasitə, tərcümə sənəti.*

Giriş: Dünyada kommunikativ proseslərin böyük hissəsi mədəniyyətlərərsası ünsiyyətin payına düşür. Bu baxımdan son zamanlarda dil və mədəniyyət, mədəniyyətlərərsası kommunikasiya, linqvokulturologiya məsələlərinə tədqiqatçıların marağı getdikcə artır. XX əsrin sonu XXI əsrin əvvəllərində dilin tədqiqi ilə bağlı bir sıra yeni ideyalar və yanaşmalar meydana çıxdı. Bunlardan biri də linqvokulturologizmdir. Linqvokulturologizm xalqın dili ilə mədəniyyəti arasında sıx əlaqə, dilin inkişafının insanın yaradıcı fəaliyyətinin nəticəsi kimi başa düşülməsidir. Linqvokulturologiya mədəniyyətin dildə inikasını öyrənən və mədəniyyət hadisələrinin araşdırılmasında dil materialından istifadə edən bir sahə kimi, həm xalqın tarixi, həm də müasir dövrlə bağlıdır. Dil və mədəniyyət biri-biri ilə sıx əlaqə və qarşılıqlı təsir şəraitində inkişaf edir. Dil və mədəniyyət insanların birgə həyatının məhsulu, həm də tənzimləyici amili olaraq biri-birinə təsir edir. Yəni dilin dinamikliyi mədəniyyətin dinamikliyinin göstəricisi və mədəniyyətin dinamikliyi dilin dinamikliyinin göstəricisidir. Dil və mədəniyyət arasındakı bu əlaqə və qarşılıqlı təsir tarixən bir çox alimləri və filosofları maraqlandırmışdır. Son yüzillikdə bu əlaqə və təsirin tədqiqi zəminində daha ciddi araşdırmaların və nəzəri təhlillərin müşahidə edilməsi mövzunun nə dərəcədə aktual və əhəmiyyətli olduğunu göstərir. Dil və mədəniyyətin qarşılıqlı əlaqəsi və onların bir-birinə təsiri müxtəlif alimlər tərəfindən ətraflı şəkildə təhlil və tədqiq edilmişdir. Ümumilikdə, “dil mədəniyyəti, yoxsa mədəniyyət dili şərtləndirir” sualı qeyd edilən tədqiqatın və təhlillərin fundamental sualı olaraq hələ də qəti cavabını tapa bilməmişdir.

Mədəniyyət insan vasitəsilə yaranan fenomendir. Başqa sözlə, mədəniyyət ikinci dünyadır. Mədəniyyət həm birgə həyatın davamı və inkişafının vasitəsi, həm də nəticəsidir (1, s. 61). Bu baxımdan tərcümə sənəti muhtəlif mədəniyyətlərsə ünsiyyətin inkişafında əsas yer tutur. Tərcümə sənəti mədəniyyətlərin bir-birinə yaxınlaşması və yeni əlaqələrin formalaşmasının təməlini möhkəmlədən amillərdəndir.

Beynəlxalq əlaqələrində tərcümənin yeri: Beynəlxalq əlaqələrin möhkəmləndirilməsi, dil öyrənilməsinə marağın artması, mədəniyyətlərarası ünsiyyətin intensivləşməsinə gətirib çıxarır. Bu da öz növbəsində, milli və beynəlxalq səviyyədə dil və mədəniyyət arasındakı əlaqəni son dərəcə aktual hala gətirir. Hal-hazırda universitetlərdə xarici dilin tədrisi metodologiyası daim inkişaf və təkmilləşdirmə səviyyəsindədir. Onun formalaşma mənbələrini isə effektiv metodoloji tədqiqatlar, dilçilik, etnopsixologiya, sosiolingvistika və psixolingvistika, mədəniyyətşünaslıq, lingvokulturologiya və digər bir biri ilə əlaqəli elmlər təşkil edir. Bunun əsasında xarici dil və mədəniyyətinin milli (Azərbaycan dili) dilinin daşıyıcıları tərəfindən mənimsəmənilməsi üsulları, metodiki təlim sistemi daim inkişaf edir.

Xarici dillərin tədrisinin müasir metodikası əcnəbi dillərin öyrədilməsi prosesinin təyin edən fərdi fəaliyyətin məzmunu kimi təqdim olunur.

Xarici dillərin tədrisində mədəniyyətin qarşılıqlı əlaqəsi: Dil və mədəniyyətin qarşılıqlı əlaqəsi tarix boyu müxtəlif alimlər, məsələn, L.Vitgenşteyn, F.de Sössür, V.fon Humboldt, N.Xomski və başqaları tərəfindən dəfələrlə qeyd edilmişdir. Artıq uzun zamandır iddia edilir ki, lingvokulturoloji vasitələrlə xarici dilin öyrədilməsi lazım olan nəticəni verə bilər (2 s.16). Bu səbəbdən də bir çox alimlər “mədəniyyətlərarası ünsiyyət sərəfəsəsinin” inkişaf etdirilməsi tərəfdarıdırlar (2 s.19). Müəyyən edilib ki, xarici dilin tədrisi zamanı öyrədilən xarici dilin mədəniyyətinə dair tapşırıqların, müxtəlif dil oyunlarının istifadə edilməsi, müxtəlif mətnlərin oxunması, şeirlərin əzbərlənməsi və s.olmadan lazım olan dil mənimsəməsinə əldə etmək mümkün deyildir (4 s. 10-14). Hər hansı bir xarici dili öyrənən tələbə-nin həmin ölkənin mədəniyyəti ilə bağlı məlumatı yoxdursa, onun dil təhsili natamam hesab edilə bilər. Alimlər bu qənaətdədirlər ki, xarici dili öyrənmək sadəcə həmin dilin qrammatikasına və lüğətinə yiyələnmək demək deyildir. E.Badeyə görə, bəzi xarici dil öyrənənlərin uğursuz olmalarının səbəbi onların hədəf dil mədəniyyəti barədə məlumatlarının, yaxud savadlarının olmaması ilə bağlıdır (4, s. 20). Elə bu səbəbdən də dil öyrənənlərin düşükləri dil mühitində ünsiyyət qurmaları onlar üçün çətinlik törədir. Hazırda xarici dilin öyrənilməsində mədəniyyət və dil əlaqələri əsas götürülür.

Mədəniyyətin öyrənilməsi tələbəyə əsas verir ki, hədəf dili ətraflı öyrənsin. Dil və mədəniyyətin birliyində xarici dilə yiyələnmənin bəzi nüanslarını aşağıdakı kimi qeyd edə bilərik:

1.Xarici dil öyrətmədə əsas məsələlərdən biri tələbələri öyrəndikləri dildə düşünməyə vərdis etdirməkdir.

2. Xarici dil öyrədilən zaman mədəniyyətin öyrənilməsi dil öyrənənlərə imkan verir ki, real insanlarla və yerlərlə mücərrəd dil səsləri və forması arasında əlaqə quraraq ünsiyyət yarada bilsinlər.

3. Xarici dilin öyrədilməsi zamanı öyrədilən dilin mədəniyyətinə dair tapşırıqların edilməsi nəinki tələbələrin hədəf ölkəyə maraqlarını artırır, həmçinin onlarda xarici dili öyrənməyə həvəs yaradır.

Dil və mədəniyyətin əlaqəsində öyrənilən xarici dilin düzgün mənimsənilməsi üçün fərqli kommunikativ metodlardan istifadə edilir. Müxtəlif kommunikativ metodlardan istifadə etməklə tələbələr xarici dildə qarşılıqlı olaraq fikir mübadiləsi edir, düşüncələrini bir-birilə paylaşır, əldə etdikləri məlumatları birbirlərinə ötürülür (3, s. 136).

Əgər hər hansı ölkənin mədəni mühiti uzun əsrlər boyu müxtəlif mədəniyyətlərə, müxtəlif dinlərə açıq olan bir mühit kimi formalaşıbsa, onda bu mühitə digər mədəniyyətlərin inteqrasiyasının bütün mümkün prosesləri də burada keçərli olur, mədəniyyət rəngarəngliyinə və harmoniyasına nəinki xələl gətirmir, hətta onu daha da zənginləşdirir. Belə birlik, vəhdət hər bir mədəniyyətin özəl dəyərlərini saxlayaraq digər mədəniyyətlərlə münaqişədən kənarda mütləq qarşılıqlı təsir və fəaliyyətdə olur. (5, s. 156).

Tərcüməşünaslığın obyektı mürəkkəbləşmiş kommunikasiya aktı, predmeti isə iki müxtəlif işarələr sisteminin köməyi ilə informasiyanın ötürülməsi haqqında biliklərdir. Tərcüməşünaslıqda bu elmə məxsus olan dil formalaşır, bu elmin elementar vahidlərinin müəyyənləşdirilməsi üçün axtarışlar aparılır. Ümumi nəzəriyyədən fərqli olaraq xüsusi tərcümə nəzəriyyəsi tərcümənin lingvistik aspektlərini öyrənir. Ümumiyyətlə, hazırda üç tərcümə nəzəriyyəsinin mövcudluğu qəbul edilmişdir. Birinci nəzəriyyə tərcümənin ümumi qanunauyğunluqlarını araşdırır, bu məsələləri janrdan, reallaşma şərtlərindən, konkret dilin xüsusiyyətlərindən asılı olmadan qurulur. Xüsusi tərcümə nəzəriyyəsi üç qola ayrılır: 1) mətnin tip və janr müxtəlifliyini nəzərə alan tərcümə nəzəriyyəsi (elmi, bədii, publisistik və s.); 2) tərcümənin reallaşma şərti və üsuluna görə fərqlənən tərcümə nəzəriyyəsi (ardıcıl, şifahi, sinxron, ikitərəfli və s.); 3) mənbə və obyekt dildən asılı olan tərcümə nəzəriyyəsi. Məxsusi tərcümə nəzəriyyəsində tərcümənin ekvivalentlik məsələləri tədqiq edilir (5, s. 98).

Tədqiqatçılar tərcümə növlərini təyin edərkən mətnlərin tipologiyasını da diqqət mərkəzinə çəkirlər. Məsələn, mətnlər aşağıdakı kimi təsnif olunur: 1) texniki mətnlər; 2) fəlsəfi mətnlər; 3) ədəbi mətnlər. Tərcümə növlərini mətnlər əsasında təsnif etdikdə onun aşağıdakı növlərini qeyd etmək olar: 1) bədii tərcümə: nəsr, dram, poeziya; 2) ictimai-siyasi tərcümə: publisistika, siyasi materiallar, informativ materiallar; 3) elmi-texniki tərcümə: elmi, texniki; 4) rəsmi-işgüzar tərcümə: sənədlər, təlimatlar, qanunlar, işgüzar və xidməti məktublar (6, s. 93).

Dil mədəniyyətin inkişaf etməsinə və formalaşmasına təsir etmək gücünə malikdir. Bu o deməkdir ki, dil, mədəniyyət və şəxsiyyət problemini ön plana

çəkmək lazımdır. Çünki praktiki olaraq insanların mənəvi ünsiyyəti, xalqlar arasında anlaşma və əməkdaşlıq məhz mədəniyyətdən başlayır (3, s. 152).

Xarici dillərin tədrisi və tərcümə sənəti: Xarici dillərin tədrisində başlıca məqsəd yalnız digər dildə ünsiyyət qurmaq bacarığının formalaşması deyil, həm də xarici dil və tərcümə vasitəsilə dünya mədəniyyətini dərk etməkdən ibarətdir. Beləliklə xarici dillərin öyrənilməsinə mədəniyyət baxımından yanaşma tələbələrin məlumatlılıq səviyyələrinin genişləndirilməsi ilə yanaşı bu biliklərin ünsiyyət prosesində mübadilə etmələrinə şərait yaradır (7, s. 121).. Bu zaman linqvomədəni təhlil öz xalqının mədəniyyət hadisələrinin digər xalqların mədəniyyətinin əksində dərk etməyə, ümumbəşər dəyərlərini anlamağa imkan verir ki, bu da dünyagörüşünün formalaşması üçün vacibdir. Xarici dillərin tədrisində yeni yanaşmanın mahiyyəti yalnız dil sisteminin bəzi aspektlərinin tədrisi metodikasının yenidən baxılmasında deyil, həm də xarici mədəniyyətin tədris prosesində yerinin yenidən müəyyənləşdirilməsindən ibarətdir. Müasir dünyada uşaqlar xarici mədəniyyətlə doğma mədəniyyət ilə paralel tanış olmağa başlayırlar. Buna səbəb İnternet, xarici filmlər, musiqi, çap olunmuş kitablar, xaricdə istirahət və s. amillər ola bilər. Xarici dil tədrisi prosesinin müasir mərhələsində linqvoölkəşünaslıq aspekti ilə yanaşı linqvokulturoloji aspekt də əhəmiyyət kəsb edir. Burada mədəniyyət xarici dil tədrisinin tərkib hissəsi kimi başa düşülür. Bundan əlavə digər millətin mədəniyyəti ilə tanışlıq xarici dili onu öyrənənlər üçün daha da maraqlı edir. Təcrübə göstərir ki, öyrənənlər öyrəndikləri dilin ölkəsi, onun tarixi, mədəniyyəti, adət-ənənələri, davranışları, yaşam tərz, dünyagörüşləri, istirahət vərdisləri, maraqları, istəkləri ilə maraqlanırlar (5, s. 101). Milli istiqamətli və mədəniyyətlərarası prioritetli xarici dil tədrisinin əsas məqsədi öyrənənlər tərəfindən mədəniyyətin mikromühitini, doğma ölkənin və dilini öyrəndiyi ölkənin mədəniyyəti haqqında biliklərini öz təcrübəsi ilə uyğunlaşdırılması və dərk etməsidir. Xarici dil fənninin fənninin xüsusiyyəti və qarşıya qoyulan yeni məqsədlər tələb edir ki, onun məzmunu bir fənnin həcmi ilə məhdudlaşmasın və həyatda mövcud olan bütün problemləri, mədəniyyət haqqında bilikləri, ölkələrin tarixini, mədəniyyətlərarası əlaqələrin etikasını və s. əhatə etsin. Yalnız o zaman xarici dili öyrənənlər müxtəlif mədəniyyətləri müqayisə edə bilərlər (7, s. 96).

Nəticə: Müasir cəmiyyət, mədəniyyətlərarası qarşılıqlı əlaqələrin genişləndirilməsi ilə xarakterizə olunur, bu da müsbət əməkdaşlıqla yanaşı, həm də mədəniyyətlərarası anlaşılmazlığın yaranmasına gətirib çıxarır. Bu baxımdan müasir təhsil qarşısında şəxsiyyətin ümumbəşəri mədəniyyət dünyasıyla tanış etmək və onun əməkdaşlığa hazır olması üçün düzgün yönləndirmək, digər milli mədəniyyətlərə tolerantlıqla yanaşmaq və hörmət etmək məsələləri durur. Bu xarici dilin tədrisində kommunikativ və linqvokulturoloji kompetensiyanı əhatə edən dünya mədəniyyəti, sosial hadisələrin və ənənələrin mədəni əsaslarını bilməkdən ibarətdir. Buna görə, “dil və mədəniyyətin birgə tədqiqi” prinsipi linqvokulturoloji yanaşmada öz əksini tapmış, xarici dilin tədrisinə daxil edilmiş və tərcümə sənətini formalaşdırmışdır.

ƏDƏBİYYAT

1. Abdullayeva F. Peşəkar tərcümənin əsasları. Bakı 2010, UniPrint, 218 səh.
2. Bayramov Q. Tərcümə sənəti Bakı 2008, «OKA Ofset» nəşriyyatı. 218 səh.
3. Виноградов В. С. Перевод: общие и лексические вопросы. - М.: КГУ, 2004. -240 с.
4. Комиссаров В.Н. Теория перевода (лингвистические аспекты). М. Высшая школа, 1990. 250с.
5. Швейцер А. Д. Теория перевода. М.: Наука, 1988. - 215с.
6. Рецкер Я. И. Теория перевода и переводческая практика. Очерки лингвистической теории перевода. М., 2009. 240 с.
7. Федоров А.В. Основы общей теории перевода (лингвистические проблемы); М.: ООО «Издательский Дом «ФИЛОЛОГИЯ ТРИ», 2002. 416 с.

ФАХРАДДИН ЭЙЛАЗОВ

РЕЗЮМЕ

МЕСТО И РОЛЬ ИСКУССТВА ПЕРЕВОДА В МЕЖКУЛЬТУРНОЙ КООРДИНАЦИИ

Изучающий иностранный язык не может считаться освоенным без изучения того, в каком культурном контексте работает язык. Как утверждают некоторые лингвисты, изучение иностранного языка требует, прежде всего, наличия таких привычек, как грамматические навыки, коммуникативные привычки, языковая база, культурное понимание и т.д. Изучение иностранного языка означает не только сбор словарной базы для выражения предложений с определенной синтаксической структурой, но и осуществление обмена определенными культурными элементами. Взаимодействие языка и культуры управляет двумя процессами в лингвокультурном пространстве: язык - высшая форма культуры, язык строится на основе культуры. Искусство перевода играет важную роль в развитии и укреплении межкультурных отношений. В статье рассказывается о месте и роли искусства перевода в межкультурных отношениях.

Ключевые слова: язык, культура, цель, образование, средство, искусство перевода.

FAXHRADDIN EYLAZOV

SUMMARY
**PLACE AND ROLE OF TRANSLATION ART IN INTERCULTURAL
RELATIONS**

Learners of a foreign language cannot be considered mastered the language without learning the cultural context in which it is used. As some linguists claim, learning a foreign language requires first of all to have grammar skills, communicative skills, language base, cultural comprehension and so on. Learning a foreign language means not only collecting a dictionary database to express sentences with a certain syntactic structure, but also carrying out the exchange of certain cultural elements. The interaction of language and culture directs two processes in the linguocultural space: language is the highest form of culture, language is built on the core of culture. The art of translation plays an important role in the development and strengthening of intercultural relations. The article discusses the place and role of the art of translation in intercultural relations.

Key words: language, culture, target, education, means, art of translation.

Redaksiyaya daxil olma tarixi: 19.09.2024

Çapa qəbul olunma tarixi: 30.09.2024

**Rəyçi: professor Fərman Xəlilov
tərəfindən çapa tövsiyə olunmuşdur**